

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในเรื่องนี้จะเน้นหนักเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตปัลมน้ำมันของเกษตรกรรายย่อยในอำเภออ่าวลึก จังหวัดยะลา ที่จะกล่าวถึงรายละเอียดเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง บริบทของปัลมน้ำมัน ตามเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- ความหมาย เทคโนโลยีและเทคโนโลยีการผลิต
- สภาพแวดล้อมในการปลูกปัลมน้ำมัน
- เทคโนโลยีการผลิตปัลมน้ำมัน
- สภาพพื้นที่และสภาพการผลิตปัลมน้ำมันในอำเภออ่าวลึก จังหวัดยะลา
- ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เทคโนโลยีและเทคโนโลยีการผลิต

ในเรื่องนี้จะได้กล่าวถึง เทคโนโลยีและเทคโนโลยีการผลิต

1.1 เทคโนโลยี

1.1.1 ความหมายของเทคโนโลยี

ราชบัญชิตสถาน พ.ศ.2525 (2525:402) ได้บัญญัติความหมายเทคโนโลยีว่า เป็นวิทยาการเกี่ยวกับศิลปะในการนำเอาวิทยาศาสตร์ประยุกต์มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติ และอุตสาหกรรม

สมศักดิ์ สุรัวดี (2535:161) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยี คือ การนำวิทยาศาสตร์ มาใช้เพื่อการพัฒนา จากคำนิยามของเทคโนโลยีจะมีคำสำคัญอยู่ 2 คำ คือ วิทยาศาสตร์ กับพัฒนา ถ้าพูดถึงเทคโนโลยีแล้วไม่พูดถึงการพัฒนา ก็ไม่ใช่เทคโนโลยีเป็นแต่เพียงวิทยาศาสตร์เท่านั้น

สุดฤทธิ์ ประเทืองวงศ์ (2542:2) ได้กล่าวว่า คำว่าเทคโนโลยี โดยทั่วไปมี ความหมายถึง เรื่องของการใช้ความรู้เฉพาะด้าน ความรู้เฉพาะทาง ความรู้ที่เฉพาะเจาะจงมาทำให้ เกิดผลหรือประโยชน์ตามที่ต้องการ และหรือเป็นการนำเอาวิธีการที่เฉพาะเจาะจงมาใช้หรือมา ปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ เช่น วิธีการเฉพาะในการเก็บรักยานมีให้มีสภาพเหมือนเดิมไว้นาน หลายร้อยปี ก็เป็นเทคโนโลยีที่ชาวอียิปต์ใช้กันมาตั้งแต่โบราณ จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นเทคโนโลยี

สมัยเก่า แต่เทคโนโลยีนี้ยังลึกลับที่มนุษย์บุปผาจุบันยากที่จะเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งเมื่อเป็นเช่นนี้ การแบ่งแยกเทคโนโลยีเก่ากับใหม่ก็อาจมีปัญหา มีบุคคลหลายคนฝ่ายพยาบาลที่จะให้คำจำกัดความของคำว่าเทคโนโลยีแค่กับ โดยบ่งว่า สิ่งที่นำมาพิจารณาเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี คือเทคนิค (techniques) วิธีการ (procedures) และเครื่องมือ (tools) ถ้าเป็นสิ่งหนึ่งในสามสิ่งเป็นสิ่งใหม่ ที่ยังไม่เคยมีการนำมาใช้ในช่วงเวลา กว่าสิบปีที่ผ่านมา หรือเป็นสิ่งที่แตกต่างยังทำไม่ได้ หรือเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ แต่ปัจจุบันเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ เป็นเรื่องที่ทำได้จริงขึ้นมา และเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ ต่อสังคมมนุษย์ สิ่งนี้ก็จัดเป็นเทคโนโลยี และน่าที่จะเป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่ด้วย หากมีกำหนดเวลา ว่าเป็นสิ่งที่ประดิษฐ์คิดค้นมาไม่นาน

ปัญญา หริรัญช์ศรี (2534:257) ได้ให้ความหมาย เทคโนโลยีไว้ว่า เป็นการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ประยุกต์มาใช้ในการคิดค้นประดิษฐ์หรือดำเนินการในกิจกรรมต่างๆ ด้วยวิธีการใหม่ๆ เพื่อให้กิจกรรมนั้นๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

สรุป เทคโนโลยี หมายถึง การนำเอาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ที่เกี่ยวข้องกับเทคนิควิธีการ และเครื่องมือมาใช้เพื่อการพัฒนา ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติและอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

1.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยี

1) การพัฒนาเทคโนโลยี

นงนุช ปรนามคุณ (2543:161) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีเป็นวิทยาการความรู้ ต่างๆ ที่คิดค้นขึ้นมา เพื่อปรับปรุงปัจจัยการผลิตที่มีอยู่จำกัดให้สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตหรือการตลาด ได้ เฮดดี (Heady,1949) ได้แบ่งประเภทการเปลี่ยนเทคโนโลยีการเกษตรเป็น 3 ประเภทคือ

(1) เทคโนโลยีชีวภาพ (biological technological change) เป็นการใช้ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งมีชีวิต เพื่อประโยชน์ของมนุษย์ เช่นการค้นพบเมล็ดพันธุ์ใหม่ที่มีลักษณะดีต่างๆ ค้นพบจุลินทรีย์ชนิดดีที่ช่วยทำปุ๋ยหมัก หรือการค้นพบสารกำจัดแมลงและศัตรูพืชชนิดใหม่ ที่ราคาถูกลงและไม่ก่อคอมพลิช ตัวอย่างเช่น จำคำ นก.18 เพื่อการส่งออก ไฝเศรษฐกิจ พืชปลูกด้วยจากสารพิษ โดยเทคนิคจุลินทรีย์ เป็นต้น

(2) เทคโนโลยีด้านเครื่องกล (mechanical technological change) นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการผลิตสินค้า เพื่อสนองความต้องการของมนุษย์ เช่น การใช้เครื่องจักรกลในการเตรียมคินเพื่อการเพาะปลูก กำจัดวัชพืช เก็บเกี่ยวและการแปรรูปสินค้าเกษตร ตัวอย่างเช่น เครื่องเพาะถั่วงอกอนามัยอัตโนมัติ เครื่องฉีดทูเรียน เครื่องซื้อตสูตรให้สลบด้วยไฟฟ้า เครื่องหยอดถั่วติดรถ ไอเดียนตาม

(3) เทคโนโลยีแบบผสม (bio-mechanical technological change) คือ การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีแบบผสมระหว่างชีวภาพและเครื่องกล

2) ระดับของเทคโนโลยี

นงนุช ปรามาคม (2543:161) ได้อธิบายว่ามีผู้แบ่งระดับของเทคโนโลยี

ไว้ 4 ระดับ คือ

(1) เทคโนโลยีชาวบ้าน เป็นวิธีการหรือกระบวนการง่ายๆ ที่สามารถถ่ายทอดกัน เช่น การขุดบ่อ สร้างปั้นตุ่มน้ำ

(2) เทคโนโลยีชั้นกลาง มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์บ้างพอสมควร ไม่สัมบูรณ์จนนัก เช่น เครื่องมือกลแบบง่ายๆ เครื่องสูบน้ำแบบหัวดูดวิดน้ำ เป็นต้น

(3) เทคโนโลยีชั้นสูง ผู้ยอมรับต้องมีความรู้ทางสาขาวิชา เช่น รถไฟฟ้า การผลิตกระดาษ ไฟฟ้า

(4) เทคโนโลยีก้าวหน้า ต้องใช้วิชาความรู้ระดับสูงและแผนการวิจัย เช่น พลังงานไฟฟ้า แสงอาทิตย์ และเครื่องคอมพิวเตอร์

3) การใช้เทคโนโลยี

ปัญญา หิรัญรัตน์ (2534:261) การพิจารณาเลือกใช้เทคโนโลยีต้องคำนึงถึง

- (1) ลงทุนน้อย
- (2) สามารถใช้สุดพื้นบ้านหรือท้องถิ่นได้มากที่สุด
- (3) สร้างโดยอาศัยแรงงานและความสามารถของชาวบ้านได้

เป็นหลัก

- (4) เป็นลักษณะที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น
- (5) สิ่งที่สร้างขึ้นจะต้องง่ายต่อการใช้และควบคุมดูแลรักษา
- (6) ทำได้ในสภาพสังคมนั้นๆ มิใช่สิ่งมาจากต่างประเทศ
- (7) สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจและพัฒนาชุมชนได้บ้าง

ประหยัดและมีประสิทธิภาพ

- (8) เป็นเรื่องที่ไม่ซุ่มยาก สามารถนำไปปรับเปลี่ยนได้กับสิ่งแวดล้อมใหม่
- (9) ไม่มีปัญหาทางด้านลิขสิทธิ์ต่างๆ

พนิต เจริญบูรณ์ และคณะ (2543:3) ได้กล่าวถึงการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมว่า เป็นวิทยาการที่มีความสอดคล้องกับศักยภาพ สถานการณ์และปัญหาในการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรถ่ายทอดจำลองด้านความรู้ ประสบการณ์ สภาพเงินทุนของเกษตรกร สถานการณ์ การตลาด ระบบปลูกพืช และเลี้ยงสัตว์ ที่มีอยู่เดิมในพื้นที่ โดยสามารถใช้ในการแก้ปัญหาหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ให้ดีขึ้น

สรุป แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยี สามารถแบ่งประเภทการเปลี่ยนแปลงได้เป็น 3 ประการ คือ เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีด้านเครื่องกล และเทคโนโลยีแบบผสม ระดับของเทคโนโลยีแบ่งได้เป็น 4 ระดับ ได้แก่ เทคโนโลยีชาวบ้าน เทคโนโลยีชั้นกลาง เทคโนโลยีชั้นสูง และเทคโนโลยีก้าวหน้า ในการเลือกใช้เทคโนโลยีต้องคำนึงถึง การลงทุน แรงงาน ความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ไม่ยุ่งยาก ไม่มีปัญหาทางลิขสิทธิ์

1.2 เทคโนโลยีการผลิต

1.2.1 ความหมายของเทคโนโลยีการผลิต

1) การผลิต

ความหมายของการผลิต

ราชบัณฑิตสถาน พ.ศ.2525 (2525:546) ได้ให้ความหมายการผลิตไว้ว่า ทำให้เกิดขึ้นตามที่ต้องการด้วยอาศัยแรงงานหรือเครื่องจักรกล

เรณุ สุขารมณ์ และคณะ (2534:9) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การผลิตเป็นหน้าที่งานเกี่ยวกับการจัดหาปัจจัยการผลิต อันได้แก่ กำลังคน วัสดุคงที่ ดิน อาคารสถานที่ เครื่องจักร อุปกรณ์เครื่องใช้ เว็บทอง และความรู้ทางเทคโนโลยีกับการนำปัจจัยเหล่านี้ไปสร้างสินค้าและบริการขึ้นและเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์

วิชัย แหวานเพชร (2539:7) ได้ให้ความหมายว่า การผลิตหมายถึง กระบวนการกระทำที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพปัจจัยการผลิต จนได้ผลผลิตออกมานั้น ซึ่งอาจเป็นสินค้าหรือบริการก็ได้

เชียร ไชย จิตต์แจ้ง (2542:105) ได้ให้ความหมายการผลิตไว้ว่าการผลิต เป็นกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงปัจจัยการผลิต (input) ให้กลายเป็นผลผลิต (output) อันได้แก่ สินค้าหรือบริการ

สรุปเทคโนโลยีการผลิตหมายถึง การนำเอาวิทยาศาสตร์ประยุกต์มาใช้เพื่อการพัฒนา ให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติและการประกอบการผลิตเพื่อช่วยเพิ่มผลผลิตหรือลดต้นทุนการผลิต ในกระบวนการเปลี่ยนแปลงปัจจัยการผลิต ให้เป็นสินค้าหรือบริการ ให้ตรงตามความต้องการของมนุษย์ด้วยการใช้แรงงานหรือเครื่องจักร

1.2.2 องค์ประกอบของเทคโนโลยีการผลิต

มีผู้ให้ความหมายขององค์ประกอบการผลิตไว้ดังนี้

เสน่ห์ บุญมานพ และ โวภาดี เนินทอง (2539:7) ได้กล่าวไว้ว่า

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการผลิต ประกอบด้วยปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายใน ได้แก่ คน เงินทุน วัสดุอุปกรณ์ ข่าวสารข้อมูล และการจัดการ ส่วนปัจจัยภายนอก ได้แก่ ตลาด การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี สภาพทางเศรษฐกิจ คุณค่าทางสังคม ทัศนคติและ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ

เชียร์ชัย จิตต์เจือง (2542:102) ได้อธิบายไว้ว่า การผลิตประกอบด้วยหน้าที่ ด้านต่างๆ ดังนี้ ด้านวิศวกรรม การวางแผน และการควบคุมการผลิต การควบคุมด้านทักษะ หรือ การจัดซื้อหัววัสดุ และการควบคุมคุณภาพ

สรุป องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการผลิตประกอบด้วย เทคโนโลยีที่เกี่ยวกับ คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ ข่าวสารข้อมูล การจัดการ การวางแผนและการควบคุม การผลิต

2. สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน

ในเรื่องนี้จะกล่าวถึงความสำคัญของปัลมน้ำมัน พฤษศาสตร์ของปัลมน้ำมัน สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับปัลมน้ำมัน และการใช้เทคโนโลยีการผลิตปัลมน้ำมัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ความสำคัญของปัลมน้ำมัน

ปัลมน้ำมันเป็นพืชไร่อุดสาحرรรมปัลกเพื่อนำผลผลิตไปแปรรูป โดยการนำเปลือกนอกและเมล็ดในของผลปัลมน้ำมันสามารถนำมาใช้แปรรูปโดยการกลั่นให้บริสุทธิ์ สำหรับการใช้ประโยชน์น้ำมันปัลมน้ำมันและอุดสาحرรรมต่อเนื่องเพื่อการบริโภคและอุปโภคในประเทศ ร้อยเปอร์เซ็นต์ ได้แก่อุดสาحرรรมเพื่อการบริโภค ร้อยละ 67.97 น้ำมันหวานและน้ำมันจีด ร้อยละ 4.81 น้ำมันสำเร็จรูป ร้อยละ 6.40 เมฆขาวและเนยเทียม ร้อยละ 1.00 ครีมเทียม ร้อยละ 1.36 ของว่างและไข่ ร้อยละ 9.37 สน ร้อยละ 10.13 และ อุดสาحرรรมอุปโภคอื่นๆ เช่น พลาสติก เครื่องสำอาง น้ำมันหล่อลื่น และยางรถยนต์ ร้อยละ 8.29 (กรมส่งเสริมการเกษตร 2541:9)

2.2 พฤกษาสตร์ปาล์มน้ำมัน

นคร สาระคุณ (2539:17-19) ได้อธิบายลักษณะทางพฤกษาสตร์ปาล์มน้ำมันที่สำคัญ ดังนี้

1) ปาล์มน้ำมัน จัดอยู่ในพืชตระกูลปาล์ม ตระกูลย่อยเดียวกับน้ำพร้าว กือ Cocoideae สกุล *Elaeis* มีอยู่ 3 ชนิด คือ

(1) *Elaeis quineensis* (African oil palm)

(2) *Elaeis oleifera* (South American oil palm)

(3) *Elaeis adora* (American oil palm)

ทั้งสามชนิดนี้ *Elaeis quineensis* มีความสำคัญทางเศรษฐกิจมากที่สุด

2) ลักษณะราก ลำต้น ใบ

(1) ราก เป็นระบบรากแขนง แบ่งออกเป็นหลาชุดกือ รากชุดแรก เกิดตรงโคนลำต้นที่ขนาดใหญ่ที่สุด ส่วนใหญ่เจริญตามแนวนอน อาจยาวออกไปไกล 15-20 เมตร อีกส่วนหนึ่งจะเจริญไปตามแนวลึก รากชุดนี้จะมีการแตกแขนงจากรากชุดที่สี่ จะลดลงตามลำดับ รากชุดที่สามจะไม่มีรากขน รากชุดที่สี่จะทำหน้าที่คูคัน้ำและธาตุอาหารแทน ความหนาแน่นของรากจะพนในบริเวณรากศูนย์ของพุ่มใบ และลึกลงไปประมาณ 15 เซนติเมตรจากผิวดินการกระจายของรากจะขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมต่างๆ เช่น สภาพของดิน นอกจากนี้จะพบรากพิเศษหรือรากอากาศ ตรงบริเวณโคนต้นทำหน้าที่ถ่ายเทอากาศระหว่างรากกับบรรยากาศด้วย

(2) ลำต้น มีลักษณะเป็นต้นเดี่ยวทั้งตรง รูปร่างทรงกระบอกมีเนื้อเยื่อเจริญเฉพาะตรงปลายยอด ใน 2-3 ปีแรกจะช่วยในการเจริญทางด้านกว้าง หลังจากนั้นจะเจริญทางด้านความสูงไปเรื่อยๆ 25-50 เซนติเมตร ต่อปี อายุมากกว่า 100 ปีขึ้นไป

(3) ใบ ปาล์มน้ำมันที่เจริญเติบโตเต็มที่แล้ว จะมีทางใบเกิดขึ้นที่ร่องยอดประมาณ 40-50 ทาง และมีทางใบอ่อนที่กำลังพัฒนาจากเนื้อเยื่อเจริญปลายยอดอีกประมาณ 40-50 ทาง ปาล์มน้ำมันจะมีการสร้างทางใบประมาณเดือนละ 2 ทางใบ ทางใบจะประกอบด้วยแกนทางใบ ก้านใบ ประมาณ 150-250 อัน

3) ลักษณะของช่อดอก ผล เมล็ด หรือส่วนสีบพันธุ์

(1) ช่อดอก ปาล์มน้ำมันจะเริ่มออกดอกเมื่ออายุ 2-3 ปี ช่อดอกจะเกิดจากดาดออกอยู่ตรงซอกโคนก้านใบทุกใบ ใช้เวลาพัฒนาจนถึงดอกนานประมาณ 33-34 เดือน ช่อดอกมี 3 ชนิดด้วยกัน กือ ช่อดอกเพศผู้ ช่อดอกเพศเมียและช่อดอกผสมหรือกระเทย การเกิดช่อดอกเพศผู้หรือเพศเมียนั้น ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมถ้าสภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของปาล์มน้ำมันแล้ว จะทำให้เกิดช่อดอกเพศเมียสูงขึ้นตามไปด้วย

(2) ผลและเมล็ด หลังจากได้รับการผสมแล้วประมาณ 5 เดือนครึ่ง ผลก็จะสุก การสุกของผลจะร้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม เช่นถ้ามีฝนตกสม่ำเสมอตลอดปี ผลจะสุกเร็ว กว่าสภาพฝนแล้ง ปาล์มน้ำมันที่โตเต็มที่จะให้ผลประมาณ 1,600 ผลต่อหектาร ผลปาล์มน้ำมันเป็นแบบ drupe ประกอบด้วยเปลือกชั้นนอก เปลือกชั้นกลาง หรือกาบ เป็นเนื้อเยื่อเส้นใยสีแดงส้มเมื่อสุกซึ่งเป็นส่วนน้ำมันอยู่รวมกันคือ pericarp และมีชั้นในสุดเป็นกล้า ถัดจากส่วนนี้ไปเป็นเมล็ด ประกอบด้วยเนื้อในเมล็ด ซึ่งมีน้ำมันอยู่ชั้นกันและส่วนของคัพภะ

(3) สีของผล ผลปาล์มน้ำมัน เมื่อยังอ่อนอยู่สีจะมีน้ำตาลดำ เมื่อสุกจะมีสีแดง เนื่องจากมีรังควัตุ อยู่ใน pericarp ส่วนที่โคนผลจะไม่มีสี ผลมีสีแบบนี้เรียกว่า nigrescens แบ่งออกเป็น rubro-nigrescens (สุกสีแดงตลอดผล) และ rutlo-nigrescens (สุกสีเหลืองอ่อน)

2.3 สภาพพื้นที่และสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโต

กรมวิชาการเกษตร (2540:1-3) ระบุว่าการปลูกปาล์มน้ำมันที่ดินน้ำ จะต้อง คำนึงถึงสิ่งต่างๆดังนี้ คือ

1) สภาพพื้นที่

- (1) ความสูง จากระดับน้ำทะเลไม่เกิน 300 เมตร
- (2) ความลาดเอียงร้อยละ 1-12 % ไม่นากกว่าร้อยละ 28
- (3) พื้นที่ ไม่มีน้ำท่วมขัง มีการระบายน้ำดีถึงปานกลาง

2) ลักษณะดินร่วน หรือร่วนปนดินเหนียว หรือดินเหนียวมีความอุดมสมบูรณ์ ปานกลางถึงสูง ชั้นดินมีความลึกของชั้นดินมากกว่าร้อยละ 75 ไม่มีชั้นดินดาน ความเป็นกรดเป็นด่างของดิน 4-6 ระดับน้ำได้ดินลึก 75-100 เซนติเมตร

3) สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโต

(1) สภาพภูมิอากาศอุตุนิยมวิทยา เคลื่อนที่เหมาะสมสมอยู่ระหว่าง 20-30 องศา เชลเซียสปริมาณน้ำฝนไม่น้อยกว่า 1,800 มิลลิเมตรต่อปี มีการกระจายตัวของน้ำฝนสม่ำเสมอ มีช่วงแล้งต่อเนื่องน้อยกว่า 3 เดือนต่อปี

- (2) แหล่งน้ำ มีแหล่งน้ำไกลีเคียงเพื่อใช้ในช่วงแล้ง

(3) การเลือกพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่เหมาะสมได้แก่ บริเวณจังหวัดภาคใต้ ซึ่งมีพื้นที่เหมาะสมทั้งหมดประมาณ 13.7 ล้านไร่ ปัจจุบันการปลูกปาล์มน้ำมันได้ขยายพื้นที่ไปยังภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดชลบุรี ชลบุรี

3. เทคโนโลยีการผลิตปาล์มน้ำมัน

ในเรื่องนี้จะกล่าวถึง เทคโนโลยีปาล์มน้ำมัน ได้แก่ พันธุ์ปาล์มน้ำมัน การเลือกพืชที่ปลูกปาล์มน้ำมัน การบำรุงดูแลรักษา การอารักษาปาล์มน้ำมัน การเก็บเกี่ยวและการขนส่ง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 พันธุ์ปาล์มน้ำมัน

กรมส่งเสริมการเกษตร (2541:19-24) ได้กล่าวไว้ว่าพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายมีอยู่ด้วยกัน 3 พันธุ์ คือ

3.1.1 พันธุ์คูร่า (*Dura*) ปาล์มน้ำมันที่พบในตะวันออกไกลเรียกว่า Dell

Dura ซึ่งให้น้ำมันต่อหектารากปาล์มประมาณ 18-19.5 % กระดาษคาดปานกลาง 2-8 มิลลิเมตร หรือ 25-23 % มีเปลือกหนาระหว่างเนื้อนอกที่มีน้ำมันและเนื้อในหนาปัจจุบันคูร่านี้ใช้เป็นแม่พันธุ์สำหรับผลิตลูกผสมแทนอร่า

3.1.2 พันธุ์พิสิเฟอร่า (*Pisifera*) เป็นพันธุ์ที่มีน้ำมันสูง มีกระดาษบางมาก ขนาดของผลเล็ก เปลือกหนากว่าพันธุ์คูร่า (5-10 มิลลิเมตร) เม็ดด้านในเล็ก แต่มีข้อเสียคือขนาดของผลเล็ก ชุดออกตัวเมียเป็นหมัน และมีการผลิตทะลายต่อตันจำนวนต่ำ ปัจจุบันพันธุ์พิสิเฟอร่าเป็นพ่อพันธุ์สำหรับผลิตลูกผสม

3.1.3 พันธุ์เทเนอร่า (*Tenera*) เป็นพันธุ์ผสมระหว่างคูร่าพันธุ์แม่กับพิสิเฟอร่า พันธุ์พ่อ เทเนอร่าเป็นพันธุ์ที่มีเปลือกสำหรับอัดน้ำมันมาก เนื้อนอกหนาให้เปอร์เซ็นต์น้ำมันมาก มีกระดาษบาง (0.5-4 มิลลิเมตร) และมีน้ำมันทั้งทะลายประมาณ 22-25 % มีทะลายกว่าพันธุ์คูร่า เนื่องจากพันธุ์เทเนอร่านี้คุณสมบัติหลายประการ จึงนิยมปลูกเป็นการค้า

สรุปได้ว่า การประกอบอาชีพการทำสวนปาล์มน้ำมันในปัจจุบัน พันธุ์ที่ใช้ปลูกได้แก่ พันธุ์เทเนอร่าพันธุ์เดียวเท่านั้น

3.2 คุณสมบัติของพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ใช้ปลูก

การส่งเสริมการเกษตร (2541:41) ได้สรุปข้อสังเกตในการเลือกซื้อพันธุ์ปาล์มน้ำมันพันธุ์คือ

3.2.1 เป็นปาล์มน้ำมัน พันธุ์ลูกผสมแทนอร่า

3.2.2 ซื้อจากแหล่งที่เชื่อถือได้ หรือมีหนังสือรับรองจากทางราชการ

3.2.3 เลือกดันที่สมบูรณ์ ลักษณะดี ไม่มีอาการผิดปกติ

3.2.4 มีข้อมูลเบื้องต้น ในด้านการให้ผลผลิตที่ดีและสม่ำเสมอ

3.2.5 มีประวัติพันธุ์ อย่างชัดเจน

3.2.1 นีแหล่งผลิต ที่มาของเม็ดพั้นธุ์ที่เชื่อถือได้

3.2.2 ต้นกล้าปลูกน้ำมัน ความมีอายุหรือขนาดเหมาะสมตามความต้องการของเกษตรกรคือมีอายุ 8-12 เดือน

3.3 แหล่งพันธุ์ปลูกน้ำมัน

กรมส่งเสริมการเกษตร (2541:42) กล่าวว่า การเลือกซื้อปลูกน้ำมันพันธุ์ดีควรพิจารณาซึ่งและปฏิบัติตามนี้

3.3.1 ซึ่งจากกรมวิชาการเกษตร หรือจากบริษัทที่กรมวิชาการเกษตรรับรองเป็นแหล่งผลิตที่เชื่อถือได้

3.3.2 ซึ่งจากแหล่งที่เคยจำหน่ายให้ส่วนราชการมาก่อน หรือซึ่งจากบริษัทที่ทางราชการรับรอง

3.3.3 ซึ่งผู้จำหน่ายพันธุ์ที่มีพื้นที่ปลูกและโรงงานอยู่ในพื้นที่อย่างมั่นคงสามารถเป็นการยืนยันว่ามีบริการหลังการขาย หรือสามารถมีครัวรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกรได้

3.3.4 ซึ่งจากบริษัทหรือผู้ค้าพันธุ์ปลูกน้ำมัน ที่กระทำการเป็นอาชีพ โดยมีนักวิชาการเกษตรควบคุมการปฏิบัติอย่างถูกหลักวิชาการ

3.3.5 ในกรณีที่ไม่สามารถหาซื้อได้ตาม ข้อ 1-4 ตรวจสอบความจากเพื่อนบ้านที่ปลูกปลูกน้ำมันพันธุ์ดีที่ให้ผลผลิตแล้วว่าซื้อมาจากแหล่งใด แล้วพิจารณาตามข้อสังเกตในการเลือกซื้อปลูกน้ำมัน

3.3.6 เกษตรกรควรมีหนังสือรับรองพันธุ์จากผู้ขาย

3.3.7 เกษตรกรควรเก็บหนังสือสัญญาซื้อขายหรือใบเสร็จรับเงินไว้เป็นหลักประกัน

3.3.8 หากมีปัญหาและอุปสรรค ให้สอบถามเจ้าหน้าที่จากสำนักงานเกษตรจังหวัด หรือสำนักงานเกษตรอำเภอ

3.4 การเลือกพื้นที่ปลูกปลูกน้ำมัน

กรมวิชาการเกษตร (2541:8-9) ได้สรุปการเลือกพื้นที่ปลูกปลูกน้ำมันไว้ดังนี้

3.4.1 การเตรียมพื้นที่

- 1) โคลนและกำจัด ต้นไม้ออกจากแปลง โดยวนปรับพื้นที่ให้เรียบ
- 2) ทำถนนใหญ่กว้างประมาณ 6 เมตร
- 3) มีถนนเข้าแปลง หรือถนนในพื้นที่น้ำท่วมชั่ว

3.4.2 ระยะปลูก

- 1) ควรปลูกเป็นรูปสามเหลี่ยมด้านเท่า ระยะปลูก 9 x 9 เมตร

2) ปลูกให้สอดคล้องกับการระบายน้ำ ความลาดเทของพื้นที่และทิศทาง
ของแม่น้ำ

3.4.3 การปลูก

- 1) ใช้ต้นกล้าป่าล้มน้ำมันอายุ 8-12 เดือน และปลูกในช่วงต้นฤดูฝนในช่วงเดือนเมษายน-พฤษภาคม
- 2) บุดหลุมกว้าง 45 เซนติเมตร ยาว 45 เซนติเมตร ลึก 35 เซนติเมตร
ตักย่อมะเป็นรูปตัวยู
 - 3) แยกดินชั้นบน ชั้นล่าง ตากดินในหลุม 10 วัน
 - 4) ใส่ปุ๋ยหินฟอสเฟตรองกันหลุมอัตรา 250-500 กรัมต่อหลุม โดยผสมดินกับปุ๋ยให้เข้ากัน
 - 5) นำต้นกล้าป่าล้มน้ำมันวางลงในหลุม ใส่ดินชั้นบนลงไปก่อนแล้วจึงใส่ดินชั้นล่างอัดดิน ให้แน่นพอสมควร

3.4.4 การปลูกซ้อม

- 1) ตรวจสอบต้นกล้าที่ปลูกให้อยู่ในระดับที่ถูกต้อง ไม่ลึกหรือไม่ตื้นเกิน ไปทำหลักยึดแล้วมัดให้ติดกับต้นกล้าป่าล้มกันลมพัดโดย
- 2) ควรปลูกซ้อมภายใน 1 เดือน หลังจากปลูก

3.5 การบำรุงดูแลรักษาน้ำมันน้ำมัน

กรมวิชาการเกษตร (2541:9-10) ได้สรุปการบำรุงดูแลรักษาสวนป่าล้มน้ำมันไว้ดังต่อไปนี้

3.5.1 การปลูกพืชคลุมดิน ปลูกพืชคลุมถ้วนเป็นพืชคลุมคินก่อนปลูกป่าล้มน้ำมัน โดยใช้เมล็ดอัตรา 0.8-1 กิโลกรัมต่อไร่ ในสัดส่วน ถั่วคาโนโลไปโภเนียม:ถั่วเพอราเรีย:ถั่วเชนไครซีนา เท่ากับ 2:2:3 โดยนำหานอกเพื่อป้องกันวัชพืช ป้องกันการฉะล้างการพังทลายของดินและเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้แปลงปลูก

3.5.2 การตัดซ่อมดอก การตัดซ่อมดอกป่าล้มน้ำมันทึบในระยะแรกช่วงอายุต้นป่าล้มน้ำมัน 16-24 เดือน หลังปลูกเพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของต้นป่าล้มน้ำมันในการให้ผลผลิต

3.5.3 การตัดแต่งทางใบ

- 1) ป่าล้มน้ำมันที่เริ่มปลูก จนถึงปีที่ 6 ควรไว้ทางใบ 7-8 รอบ
- 2) ป่าล้มน้ำมันที่โตเต็มที่ ควรไว้ทางใบ 4.5-6.5 รอบ
- 3) ไม่ควรตัดแต่งทางใบ จนกว่าจะถึงช่วงเก็บเกี่ยวผลผลิตควรตัดแต่งทางใบให้เหลือร่องรับพลาญป่าล้มเพียง 2 ทางใบ

4) การใส่ปุ๋ยปัลมน้ำมัน ปัลมน้ำมันเป็นพืชยืนต้นที่ปลูกในเขตว่อนที่ใช้ปุ๋ยมากที่สุด ถ้าหากมีการใช้ปุ๋ยอย่างถูกต้องก็จะได้รับผลตอบแทนคุ้มค่าในขณะที่หากใช้ชนิดปริมาณและวิธีใส่ไม่ถูกต้อง ก็จะทำให้ขาดรายได้ที่ควรจะรับ ความต้องการปุ๋ยในระยะต้นกล้าแตกต่างกับความต้องการปุ๋ยในแปลงปลูกมาก ในระยะนี้จำเป็นต้องใช้ปุ๋ยเพื่อให้ต้นกล้าแข็งแรง สมบูรณ์ ซึ่งจะทำให้ลดปัญหาการเจริญเติบโตหลังจากข้ายกล้า โดยจะทำให้ปัลมน้ำมันฟื้นตัวเร็วขึ้นเพื่อเจริญเติบโตต่อไป และแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

(1) โปรแกรมการใส่ปุ๋ย

การใส่ปุ๋ยและบริเวณที่ใส่ปุ๋ย ซึ่งหมายกำหนดรับปัลมน้ำมันอายุ

ต่างๆ ดังนี้

อายุปัลมน (ปี)	ปุ๋ย NK และ Mg	ปุ๋ย P
1-4	ใส่บริเวณรอบโคนต้นต้นที่กำจัดวัชพืช แล้ว	ใส่บริเวณรอบโคนต้นที่กำจัดวัชพืช แล้ว
5-9	ใส่บริเวณรอบโคนต้นห่างจากโคนต้น 50 เซนติเมตร ถึงบริเวณปลายทางใบ	ใส่บริเวณรอบโคนต้นห่างจากโคนต้น 2 เมตร ถึงบริเวณปลายทางใบ
10 ปี ขึ้นไป	ห่ว่านบริเวณระหว่างແตรวจสอบปัลมน้ำมันหรือ บนกองทางใบที่ถูกตัดแต่งที่ได้กำจัดวัชพืช แล้ว	ห่ว่านบริเวณระหว่างແตรวจสอบปัลมน้ำมัน หรือบนกองทางใบที่ถูกตัดแต่งที่ได้ กำจัดวัชพืชแล้ว

หมายเหตุ ปุ๋ย N ได้แก่ ยูเรียหรือแอมโมเนียมชั้นเฟส

ปุ๋ย P ได้แก่ รอกฟอสเฟส

ปุ๋ย K ได้แก่ โพแทสเซียมคลอเรียร์

ปุ๋ย MG ได้แก่ กีเซอร์ไรร์

(2) การประเมินความต้องการธาตุอาหารของปัลมน้ำมัน

ปัลมน้ำมันต้องการธาตุอาหารในปริมาณที่สูง และค่าใช้จ่ายใน

การใส่ปุ๋ยมีราคาแพง จึงจำเป็นต้องทราบชนิดและอัตราปุ๋ย ตลอดจนวิธีการและระยะเวลาที่เหมาะสมในการใช้ปุ๋ย เพื่อลดต้นทุนการผลิตวิธีการพื้นฐานในการประเมินความต้องการปุ๋ยของปัลมน้ำมัน มีดังนี้

วิธีการที่ 1 ใช้ลักษณะอาการที่มองเห็นที่ต้นปัลมน้ำมันแสดงอาการขาดธาตุอาหาร

วิธีการที่ 2 ใช้วิธีทางวิทยาศาสตร์ คือ การใส่ปุ๋ยเคมีตามผลการวิเคราะห์ใบปัลมน้ำมัน

การประเมินความต้องการธาตุอาหารของปลาบ้นน้ำมัน โดยวิธีที่นิยมและแพร่หลายในปัจจุบัน คือ สามารถอกระดับปริมาณความต้องการปูย โดยมีข้อแม้ว่าจะต้องเก็บใบที่ถูกต้องมาวิเคราะห์และปริมาณผลผลิต ติดต่อกันอย่างน้อย 3-4 ปี นอกจากนี้ขั้งต้องใช้ข้อมูลการใส่ปูย การสังเกตอาการขาดธาตุอาหารของพืช การเจริญเติบโต และข้อมูลการวิเคราะห์ดิน เพื่อประกอบพิจารณาใส่ปูยต่อไป การใส่ปูยปลาบ้นน้ำมันด้วยวิธีนี้ เกย์ตระกระจะต้องเก็บตัวอย่างในถูกต้องส่วนมากที่สำนักงานวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 7 หรือกองเกษตรเคมี กรมวิชาการเกษตร และหน่วยงานดังกล่าวจะทำการวิเคราะห์ธาตุอาหาร และจะส่งคำแนะนำการใส่ปูยตามผลวิเคราะห์ใบปลาบ้นน้ำมันให้เพื่อเป็นข้อมูลในการใส่ปูยเคมีต่อไป

ปลาบ้นน้ำมันเป็นพืชที่ต้องการคุณภาพดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใส่ปูยให้เพียงพอต่อความต้องการใช้ปูยเป็นอย่างมาก ดังนั้นการใช้ปูยปลาบ้นน้ำมัน จึงเป็นเรื่องละเอียดอ่อน มีผลต่อการลงทุนของเกษตรกร ลำหัวการใช้ปูยปลาบ้นน้ำมันพึงจะสรุปได้ดังนี้

(3) ระยะเวลาการแบ่งใส่ ใส่ปูยเมื่อคืนมีความชั้นเพียงพอหลักเดียว การใส่มีอดินແล็กซ์ดหรือผนกหนัก ในปีแรกหลังจากปลูก ควรใส่ปูย 4-5 ครั้ง ตั้งแต่ปีที่ 2 เป็นต้นไป ควรใส่ปูย 3 ครั้งต่อปี ช่วงที่เหมาะสมในการใส่คือ ต้นฝน กลางฝน และปลายฝน ตั้งแต่ปีที่ 5 ขึ้นไป อาจพิจารณาใส่ปูยปีละ 2 ครั้ง ถ้าสภาพแวดล้อมเหมาะสม

การแบ่งใส่ปูย เมื่อแบ่งใส่ 3 ครั้งต่อปี แนะนำให้ใช้สัดส่วน 50:25:25% สำหรับการใส่ปูย ต้นฝน กลางฝน และปลายฝน และเมื่อแบ่งใส่ 2 ครั้งต่อปี ใช้สัดส่วน 60:40% ระยะต้นฝนและก่อนปลายฝนตามลำดับ

ช่วงต้นฝน	คือ	ประมาณเดือน พฤศจิกายน-ธันวาคม
ช่วงกลางฝน	คือ	ประมาณเดือน มกราคม-กันยายน
ช่วงปลายฝน	คือ	ประมาณเดือน ตุลาคม-พฤษภาคม

(4) วิธีการใส่

กรมส่งเสริมการเกษตร (2535:87-89) ได้สรุปไว้ดังนี้

ก. ให้ใส่หินฟอสเฟต (0.3-0) อัตรา 250 กรัมต่อต้นรองก้นหลุม ตอนปลูก โดยใช้คินชั้นบนผสมคลุกเคล้ากับปูยหินฟอสเฟตใส่ลงก้นหลุมแล้วกลบหลุมให้เต็มด้วยคินชั้นล่าง

ข. อายุปลาบ้นน้ำมันระหว่าง 1-4 ปี ใส่ปูยในวงกลมรัศมี 1.5-2 เมตร บริเวณที่กำจัด วัชพืชรอบโคนต้น

ค. อายุตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ใส่ปูยห่างจากโคนต้น 50 เซนติเมตร

จนถึงบริเวณปลายทางใบ

๔. การใส่ปุ๋ย ควรห่ว่านให้ทั่วสมบูรณ์ของพืชในรอบโคนต้น และควรใส่ปุ๋ย หลังจากกำจัดเศษเดือด

สำหรับการใส่ปุ๋ยแต่ละครั้ง ควรพิจารณาถึงสภาพภูมิอากาศและสภาพของดินด้วยถ้าสภาพภูมิอากาศดี ดินไม่มีดี จำเป็นต้องใส่ปุ๋ยให้มากขึ้น ถ้าสภาพดินดี อาจลดอัตราปุ๋ยลง ถ้าต้องการทราบอัตราปุ๋ยที่แน่นอน จำเป็นต้องวิเคราะห์ดินและวิเคราะห์ใบเพื่อประกอบพิจารณาการใส่ปุ๋ย

3.6 การอรักษาป่าล้มน้ำมัน

รับบันทึกสถาน พ.ศ.2525 (2545:492) ได้บัญญัติไว้ว่าการอรักษา หมายถึง ความป้องกันความคุ้มครองความดูดแล

นคร สาระคุณ (2539:96) ได้กล่าวไว้ว่าโดยทั่วไปแล้วป่าล้มน้ำมัน มักจะไม่ค่อยมีโรคแมลงเข้าทำลาย ในบรรดาโรคและสัตว์ศัตรูที่สำคัญได้แก่

3.6.1 โรคที่เกิดกับเมล็ด เกิดจากเชื้อ *Fusarium spp.* เป็นเชื้อแบคทีเรียที่ทำให้เกิดโรค bud rot ในประเทศไทยเรียกต่อนได้ลงมา ได้แก่ dry basal rot โดยเชื้อ *Ceratocystis sp.* ที่ในจีเรีย และโรค trunk rot โดยเชื้อ *Ganoderma spp.* ในแถบเอเชีย นอกเหนือไปยังมีโรค bud rot ที่เกิดอย่างฉับพลัน และโรค sudden wilther ในโคลัมเบีย เปรู และแถบ อเมริกากลาง การวินิจฉัยและการรักษาโรคใหม่ๆ ที่เพิ่งพบ กระทำได้ยากและลำบากต้องใช้เวลานาน จึงมีความพยายามหาพันธุ์ที่ต้านทานโรค คือ *E.olcidis* และลูกผสมสามารถต้านทานโรค

3.6.2 สัตว์ป่าล้มน้ำมัน สัตว์ศัตรูป่าล้มน้ำมัน หมายถึง สัตว์ที่มีกระดูกสันหลังเท่านั้น มีได้หมายถึงสัตว์จำพวกแมลงและหอย ส่วนการป้องกันกำจัดสัตว์ป่าล้มน้ำมันอาจแบ่งเป็น 2 ประเภท

ประเภทที่ 1 การป้องกันกำจัดโดยไม่ใช้สารเคมีได้แก่

1) การล้อมรั้ว ต้นปาล์มอาบุระหว่าง 1-3 ที่มีปัญหาจากแม่นและหมูป่า ควรล้อมโคนต้นประมาณ 15 เซนติเมตร โดยใช้เสาไม้ไผ่ 4 เสาปักเป็นหลักสำหรับยึดรั้ว恬ตาข่าย ให้มั่นคงแข็งแรง ความสูงของรั้วประมาณ 45 เซนติเมตร

2) การล้อมตี วิธีนี้ต้องใช้คนหลายคนช่วยกัน ต้องทำบ่อบ่าย วิธีนี้ใช้แรงงานและเวลาสิ้นเปลืองมาก

3) การตัดคิ่วเคลื่อนมีอัตโนมัติ เช่น กรงตัก กับตัก หรือเครื่องมือตักหนูวิธีนี้ได้ผลดีในพื้นที่จำกัด

4) เขตเกษตรกรรม โดยหมั่นดูแลอย่างเรื้อรังต้นปาล์มน้ำดเท่าทรงพุ่ม อย่าให้มีหญ้าขึ้นมา เพราะจะเป็นที่หลบอาศัยที่ดีของสัตว์ศัตรูป่าล้มน้ำมัน

5) การยิงใช้ในกรณีที่สัตว์ศัตรูป่าล้มน้ำมันเป็นสัตว์ใหญ่ เช่น หมูป่า เม่น หรือช้างป่า

6) การอนุรักษ์สัตว์ศัตรูธรรมชาติ เช่น สัตว์ธรรมชาติของหมู คือ ญี่สิน ญี่วนะเชา ญี่แสงอาทิตย์ ญี่เห่า ญี่ทางมะพร้าว พังพอน เหยี่ยว นกเค้าแมว นกแสก สัตว์เหล่านี้ช่วยจับ หมูกิจเป็นอาหาร จำเป็นต้องส่งวนปรินามไว้ให้สัมฤทธิ์กับธรรมชาติ

ประเภทที่ 2 คือ การป้องกันกำจัดโดยใช้สารเคมี การใช้สารฆ่าหมูถือ ว่าเป็นวิธีการลดจำนวนประชากรอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด สามารถบริโภคหมูได้ใน ระยะเวลาอันสั้นและได้จำนวนครั้งลงมากๆ กระทำได้ในบริเวณกว้าง ยาฆ่าหมูที่ภาษาอังกฤษ เรียกว่า rodenticide ในปัจจุบันมีหลายชนิด ที่มีจำหน่ายในห้องตลาด อาจจำแนกเป็น 2 พวากใหญ่ๆ คือ

1) สารฆ่าหมูที่ออกฤทธิ์เรียบพลัน เป็นสารออกฤทธิ์อย่างรวดเร็ว หมูกิน เข้าไปครั้งเดียวจะตายภายใน 1-2 วัน เช่น ซิงค์ฟอต ไฟต์ ซัมมูริน

2) สารฆ่าหมูชนิดออกฤทธิ์ช้า สารชนิดนี้เมื่อกินเข้าไปจะบันยั้งการแข็งตัว ของเลือดเมื่อหมูกินเข้าไปจะไม่ตายในทันทีทันใด แต่จะ死延缓 นานหลายวัน จนกระทั่งหมูตายหลังจากกินเหี้ยอไป แล้ว 3-5 วัน เช่น คุมาเทตราสิล โปรดไฟฟ้าคุณ โปรดมาดิโอลอน และ โฟลคุมาเฟน (กรมส่งเสริม การเกษตร 2541:114-116)

3.7 การเก็บเกี่ยวป่าล้มน้ำมัน

กรมส่งเสริมการเกษตร(2541:29) ได้สรุปไว้วังต่อไปนี้

3.7.1 การพัฒนาผลของป่าล้มน้ำมัน หลังจากที่เจ้าของสวนได้ให้การบำรุงรักษา ต้นป่าล้มน้ำมัน ตามวิธีการและขั้นตอนต่างๆ แล้ว ต้นป่าล้มน้ำมันก็จะเริ่มออกดอกออกผลถึงเวลา 5 เดือนครึ่งถึง 6 เดือน ผลป่าล้มน้ำมันจะแก่จัดและเริ่มสุก อย่างไรก็ตามเวลาสุกของผลป่าล้มน้ำมัน อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้าง ขึ้นอยู่กับความอุดมสมบูรณ์ของต้นป่าล้มน้ำมันและปัจจัยภายนอก ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เช่น ถ้าฝนตกมากติดต่อกันหลายวันผลป่าล้มก็จะสุกเร็ว ตรงข้ามถ้าฝนตกน้อยผลป่าล้มน้ำมันจะสุกช้า

3.7.2 มาตรฐานในการเก็บเกี่ยวป่าล้มน้ำมัน อธิบายว่า มาตรฐานการเก็บเกี่ยว ป่าล้มน้ำมันคือการเร่งให้ผลป่าล้มน้ำมันร่วงจากพืชเป็นครั้งแรกและมีข้อควรปฏิบัติดังนี้

- 1) จะต้องไม่ตัดป่าล้มดินไปขายเพราะจะถูกตัดราคา
- 2) จะต้องไม่ปล่อยให้ผลสุกคาดต้นมากเกินไป
- 3) ต้องเก็บผลป่าล้มร่วงบนพื้นให้หมด
- 4) ต้องไม่ทำให้ผลป่าล้มที่เก็บเกี่ยวน้ำดрап

5) ต้องคัดเลือกทะลายป้าล์มเปล่าหรือเปล่าผลที่มีอยู่น้อยออกแล้ว
ทิ้งทะลายเปล่า

- 6) ตัดหัวทะลายให้สั้นที่สุดเท่าที่จะทำได้
- 7) ต้องทำความสะอาดผลป้าล์มที่เป็นอนุตติ อย่างให้มีเศษหินดินป่น
- 8) ต้องเริ่มน้ำสับผลป้าล์มไปยังโรงงานภายใน 24 ชั่วโมง

3.7.3 ความถี่ของการเก็บเกี่ยว

กรมวิชาการเกษตร (2541:28-29) ระบุไว้ดังนี้

- 1) รอบของการเก็บเกี่ยวทะลายที่เหมาะสมคือ 10 วันต่อรอบ โดยเก็บเกี่ยวทะลายป้าล์มที่สุกตามมาตรฐาน
- 2) ในช่วงเดือนที่มีผลผลิตสูงควรเพิ่มความถี่ของการเก็บเกี่ยวเป็น 7 วันต่อรอบ เพื่อที่จะได้เก็บเกี่ยวทะลายสุก ได้อย่างทั่วถึง เป็นผลให้ได้ผลผลิตน้ำหนักสูงขึ้นและลดค่าใช้จ่ายในการเก็บเกี่ยวผลป้าล์มร่วง ตลอดจนได้คุณภาพน้ำมันป้าล์มดีบุกตามมาตรฐานมีกรดไขมันอิสระไม่เกิน 5%

- 3) ในช่วงเดือนที่มีผลผลิตต่ำ ควรพิจารณาลดความถี่ของการเก็บเกี่ยวเป็น 14 หรือ 21 วันต่อรอบ เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการเก็บเกี่ยวและการขนส่งทะลาย

3.7.4 เครื่องมือในการเก็บเกี่ยว กรมวิชาการเกษตร (2541:28-29) กล่าวว่า
เครื่องมือในการเก็บเกี่ยวป้าล์มน้ำมันมี 2 ชนิดคือ

- 1) เสียมแหงทะลายป้าล์ม ซึ่งมีหน้าเสียมกว้างประมาณ 4 นิ้ว มีด้ามยาว เน่า และมีความสัมพันธ์กับหัวที่จะเข้าแหงทะลายป้าล์ม ได้สะอาด และพอดีกับความสูงของต้นป้าล์ม โดยหัวไวจะใช้เสียมแหงทะลายป้าล์มน้ำมันมีอายุไม่เกิน 8 ปี และมีความสูงประมาณ 9-10 ฟุต

- 2) มีดของด้ามยาว เมื่อตัดป้าล์มน้ำมันมากกว่า 18 ปี ก็จะต้องใช้มีดของด้ามยาว เพราะใช้เสียมแหง ไม่สะอาด ด้ามของมีดหักด้วยไม้ไผ่ที่แข็งแรงและเน่า และมีความยาวพอที่จะเก็บเกี่ยวทะลายป้าล์มสูงได้ ใบมีดควรางให้เหมาะสมแก่การเก็บเกี่ยว และกระชากระลายป้าล์มน้ำมันได้ ใบมีดควรลับให้คม เพื่อผ่อนแรงในการเก็บเกี่ยวทะลายป้าล์มน้ำมัน

3.7.5 การขนส่งสู่โรงงาน

กรมส่งเสริมการเกษตร (2541:127-129) ได้สรุปไว้ดังนี้

- 1) เก็บผลป้าล์มที่รวมไว้ ณ จุดที่กำหนดคิมตอนของบรรทุกในกระบวนการเตอร์หรือรถบรรทุกเล็ก 4 ล้อ ขนส่งไปยังโรงงานโดยในกรณีที่โรงงานอยู่ไม่ไกล

2) เก็บผลปาล์มจากจุดรวมริมถนนซอย โดยใช้รถบรรทุกในระบบแทรกเตอร์หรือรถบรรทุกเล็ก ไปยังศูนย์กลางรวมผลปาล์ม ซึ่งอาจมีลานเทป่าล์มเพื่อที่จะขนข้ายาน้ำยารอบบรรทุกแบบ 6 ล้อ หรือ 10 ล้อ ส่งไปยังโรงงานต่อไป

สรุป ขั้นตอนการผลิตปาล์มน้ำมัน เริ่มตั้งแต่ การเลือกพื้นที่ การเตรียมพื้นที่การปลูก การบำรุงดูแลรักษา การใส่ปุ๋ย การอุดรักษาปาล์มน้ำมัน การเก็บเกี่ยว จนถึงการขนส่ง ถึงโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม

4. สภาพพื้นที่และการผลิตปาล์มน้ำมัน ในอำเภออ่าวลึก จังหวัดกระนี่

4.1 สภาพพื้นที่อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระนี่

4.1.1 อาณาเขต

ทิศเหนือติดต่อกับอำเภอปะษายพะยะ จังหวัดกระนี่

ทิศตะวันออกติดต่อกับอำเภอเขานพนม จังหวัดกระนี่

ทิศใต้ติดต่อกับอำเภอเมือง จังหวัดกระนี่

ทิศตะวันตกติดต่อกับอำเภอหันบุญ จังหวัดพังงา

4.1.2 เขตการปกครอง

อำเภอแบ่งเขตการปกครอง ออกเป็น 9 ตำบล 52 หมู่บ้าน ตำบลอ่าวลึกได้ 7 หมู่บ้าน ตำบลอ่าวลึกเหนือ 6 หมู่บ้าน ตำบลบ้านกลาง 4 หมู่บ้าน ตำบลอ่าวลึกน้อย 6 หมู่บ้าน ตำบลคลองหิน 5 หมู่บ้าน ตำบลคลองยา 6 หมู่บ้าน ตำบลเขาใหญ่ 5 หมู่บ้าน ตำบลนาเหนือ 7 หมู่บ้าน และตำบลแหลมสัก 6 หมู่บ้าน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 11 แห่ง คือ องค์การบริหารส่วนตำบล 9 แห่ง และเทศบาล 2 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลอ่าวลึกได้ และเทศบาลตำบลแหลมสัก มีประชากรทั้งหมด 51,590 คน ชาย 25,898 คน หญิง 25,692 คน การประกอบอาชีพ ทำสวนปาล์มน้ำมัน ร้อยละ 31.16 ทำสวนยางพารา ร้อยละ 27.32 ทำการประมง ร้อยละ 9 อื่นๆ ร้อยละ 32.52 ทางด้านศาสนา นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 60 ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 39 อื่นๆ ร้อยละ 1

ด้านเศรษฐกิจการเกษตรกรรมประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ปลูกพืชเศรษฐกิจ ที่สำคัญ คือ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และผลไม้ตามลำดับ มีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งสิ้น 309,578.5 ไร่ การอุดสาหกรรม อำเภออ่าวลึก มีโรงงานอุดสาหกรรมทั้งหมด 19 แห่ง แยกเป็นโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม 7 แห่ง โรงงานแปลงรูปไม้ยางพารา 2 แห่ง โรงงานผลิตไบโอดีเซล 1 แห่ง โรงงานผลิตน้ำยา ดัน 1 แห่ง โรงงานอุดสาหกรรมเหมืองหิน 1 แห่ง โรงงานผลิตเครื่องเรือน 2 แห่ง โรงงานอิฐบล็อก และท่อซีเมนต์ 3 แห่ง โรงงานผลิตน้ำและน้ำแข็ง 1 แห่ง การพาณิชย์ มีสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

7 แห่ง สถาบันการเงิน 5 แห่ง การบริการมีโรงพยาบาล 5 แห่ง สถานบริการ 3 แห่ง ด้านการศึกษาและ
อาชญา มีสถานการศึกษา 48 แห่ง โรงเรียนอาชีวศึกษา 1 แห่ง โรงเรียนประถมศึกษา 35 แห่ง¹
โรงเรียนมัธยมศึกษา 3 แห่ง สถานศึกษาเอกชน 2 แห่ง ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน 1 แห่ง¹
ห้องสมุดประชาชน 1 แห่ง ศูนย์อบรมเด็กเล็กก่อนเกณฑ์ 5 แห่ง¹ การศาสนา มีวัดและสำนักสงฆ์
10 แห่ง มีมัสยิด 25 แห่ง ศาลาเจ้า 1 แห่ง¹ ด้านการสาธารณสุขมีโรงพยาบาลประจำอำเภอ 1 แห่ง¹
(ขนาด 60 เตียง) มีสถานอนามัย 10 แห่ง¹ หน่วยควบคุมโรคและแมลง 1 แห่ง¹ ด้านการท่องเที่ยว
สถานที่ท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ ส่วนใหญ่ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติเชิงอนุรักษ์ มีทั้งวนบุญและ
ชายฝั่งทะเล ที่สำคัญมี 12 แห่ง¹ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติชารโนบกรี ถ้ำลอด ถ้ำผีหัวโต ถ้ำเพชร
ถ้ำกระวนทอง ถ้ำเขาพระเจาะ ถ้ำเขาทะลุ ถ้ำขาวเต ถ้ำคลัง และถ้ำห่ายแรด

4.2 สภาพพื้นที่อำเภออ่าวลึก

อำเภออ่าวลึกมีพื้นที่ 487 ตารางกิโลเมตร ลักษณะพื้นที่ เป็นที่ราบสลับกับภูเขา
หินปูน ลาดเอียงไปทางทิศตะวันตก ซึ่งมีพื้นที่เป็นทะเลอันดามัน ลักษณะดินเหมาะสมแก่การปลูกพืช
พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน และยางพารา อ่าวลึก ดังอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียง
เหนือของจังหวัดยะลา ติดกับทะเลอันดามัน ห่างจากศาลากลางจังหวัดยะลา 45 กิโลเมตร ไปตาม
ทางหลวงหมายเลข 4 ระยะ 4-พังงา สภาพการผลิตปาล์มน้ำมันในอำเภออ่าวลึกอ่าวลึกมีพื้นที่
ทำการเกษตร 309,578.5 ไร่ มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันทั้งหมด 170,181 ไร่ มีเกษตรกรปลูกปาล์มน้ำมันทั้งหมด 3,113 ราย โดยแยกออกแต่ละตำบลดังนี้

ตำบล	ราย
1. นาหนีอ	448
2. เขาใหญ่	452
3. คลองยา	591
4. คลองหนิน	311
5. อ่าวลึกน้อย	262
6. บ้านกลาง	169
7. อ่าวลึกหนีอ	326
8. อ่าวลึกใต้	284
9. แหลมสัก	276
รวม	3,113

เกย์ตระกรในอำเภออ่าวลึก เริ่มปีกูป่าลัมน้ำมันตั้งแต่ปี 2515 จนถึงปัจจุบัน มีระบบการปลูกนานถึง 35 ปี ป่าลัมน้ำมันที่ปลูกในรุ่นแรก ตอนนี้ทำการปลูกทดแทนแปลงเดิม เป็นป่าลัมน้ำรุ่นที่สอง ปัจจุบัน อำเภออ่าวลึกมีพื้นที่ปลูกป่าลัมน้ำมันทั้งหมด 170,181 ไร่ เป็นพื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้วจำนวน 155,639 ไร่ พื้นที่ที่ยังไม่ให้ผลผลิต 14,718 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 3,015.65 กิโลกรัม/ไร่ ผลผลิตรวม 469,352.75 ตัน ราคาเฉลี่ย 3.10 บาท/กิโลกรัม บุลค่า 1,454,993.525 ล้านบาท

ในอนาคตเกย์ตระกรมีความสนใจปลูกป่าลัมน้ำมันมากขึ้น ซึ่งการตัดสินใจในการปลูกมาจากการจัดทำงบประมาณป่าลัมน้ำมัน ซึ่งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 ราคายาป่าลัมน้ำมันปรับสูงขึ้นตลอด ราคาอยู่ระหว่าง 3.00 - 5.50 บาท / กิโลกรัม จึงทำให้เกย์ตระกร สนใจขยายพื้นปลูกเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะเกย์ตระกรที่ปลูกไม่ผลและยางพารา ในส่วนของการรับซื้อผลผลิตป่าลัมน้ำมัน อำเภออ่าวลึกมีโรงงานสักดันน้ำมันป่าลัม 7 แห่ง อัตรากำลังการผลิต 30-60 ตัน / ชั่วโมง / โรงงาน ซึ่งสามารถรองรับผลผลิตป่าลัมน้ำมัน ได้ปีละ 1,226,400 - 2,452,800 ตัน เกย์ตระกรผู้ปลูกป่าลัมน้ำมันจึงหันมาสนใจดูแลรักษาความกังวลในเรื่องของผลผลิตด้านตลาด เกย์ตระกรผู้ปลูกป่าลัมน้ำมันที่มีสวนป่าลัมอยู่ใกล้โรงงานสักดันน้ำมันป่าลัมก็สามารถนำผลผลิตป่าลัมน้ำมันไปขายที่โรงงานสักดันได้โดยตรง แต่หากระยะทางอยู่ไกลจากโรงงานสักดัน หรือมีระยะห่างจากโรงงานถึงสวนป่าลัมน้ำมัน ระยะทางเกิน 20 กิโลเมตร เกย์ตระกรก็จะไปขายผลผลิตป่าลัมน้ำมันที่ลานแทรบซื้อผลป่าลัม ซึ่งมีทั้งลานเทของเอกชน ลานเทของกลุ่มเกย์ตระกร ลานเทของสหกรณ์ และลานเทของโรงงานสักดันน้ำมันป่าลัมที่ไปตั้งจุดรับซื้อผลป่าลัมตามพื้นที่ต่างๆ ในส่วนของโรงงานสักดันน้ำมันป่าลัมมีซื้อผลป่าลัมจากเกย์ตระกร ก็ทำการสักดันน้ำมัน เมื่อได้น้ำมันก็จะเก็บไว้ในถังของโรงงาน ซึ่งแต่ละโรงงานจะมีถังเก็บน้ำมัน โรงงานละ 400-600 ตัน เมื่อมีน้ำมันเก็บในถังเก็บเพียงพอ ก็จะทำการเคลื่อนย้ายน้ำมันโดยบรรทุกรถพ่วงคันหนึ่งบรรทุกได้ 34-35 ตัน / คัน ซึ่งทำการขนย้ายน้ำมันป่าลัมจากถังเก็บของโรงงานไปสู่โรงงานกลั่นน้ำมันป่าลัม ส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดสมุทรสาคร สมุทรปราการ และปทุมธานี บางโรงงานสักดันมีโรงงานกลั่นน้ำมันป่าลัมเป็นของตนเอง บางโรงงานสักดันไม่มีโรงงานกลั่นเป็นของตนเอง ก็จะขายน้ำมันให้กับโรงงานกลั่นน้ำมันป่าลัมทั่วไป ซึ่งน้ำมันป่าลัมที่กลั่นได้จากโรงงานกลั่นน้ำมันป่าลัมร้อยละ 90 จะใช้ภายในประเทศ ร้อยละ 10 ส่งออกต่างประเทศ ประเทศไทยส่งออกน้ำมันป่าลัมได้แก่ พม่า จีน อินโดนีเซีย เวียดนาม เป็นต้น

สรุป ป่าลัมน้ำมันเป็นพืชตระกูลป่าลัมน้ำมันที่ให้ผลผลิตตอบแทนต่อไร่สูงสุดเมื่อเทียบกับพืชน้ำมันชนิดอื่น การปลูกจะต้องเน้นถึงลักษณะสภาพพื้นที่ภูมิอากาศ ปริมาณน้ำฝน และการจัดการที่ดิน

5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธีระ เอกสมทวารเมธร์ (2543:6) สรุปการผลิตและการเพาะเมล็ดพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ได้มาตรฐาน มีขั้นตอนต่างๆ สรุปได้ดังนี้ ใช้ถุงที่มีคุณภาพสูงคลุมเกรสรัวผู้ของพ่อพันธุ์พิเศษ เมื่อทะลายปาล์มน้ำมันที่ได้รับการผลิตพันธุ์สุกคิดแล้ว จึงเก็บเกี่ยว นำมายแยกเนื้อออกให้เหลือแต่เมล็ด ล้างทำความสะอาดเมล็ด แห่น้ำยาฆ่าเชื้อร้าแล้วนำมาย่างผิงจนแห้งจากนั้นจึงนำไปผ่านขั้นตอนกระบวนการ เพาะเมล็ดจนได้อายุต้นปาล์มน้ำมันตามที่ต้องการ

เวศิน ใจนรัตน์ (2540:80) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาการใช้เทคโนโลยีในสวนปาล์มน้ำมันของเกษตรรายย่อยในจังหวัดตั้งพบฯ สภาพพื้นที่ที่ปลูกปาล์มน้ำมันมีประสบความสำเร็จ สภาพพื้นที่เป็นที่ราบ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ระดับปานกลางถึงสูงมาก พันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูงได้แก่ พันธุ์เทเนอร์ร่า สัตว์ศัตรูที่ทำความเสียหายมากที่สุด ได้แก่หนู

ศักดิศิลป์ ใจศิสกุล (2541:170) ได้สรุปไว้ในรายงานการวิจัยเรื่อง ผลการดำเนินงานส่งเสริมการใช้ปุ๋ยเคมีตามผลการวิเคราะห์ดินและใบปาล์มน้ำมันของเกษตรกรทุกจังหวัดที่มีการปลูกปาล์มน้ำมัน พบว่า การใช้ปุ๋ยตามผลการวิเคราะห์ดินและใบปาล์มน้ำมัน ได้รับผลประโยชน์มากทำให้ทราบถึงความต้องการใช้ปุ๋ยของต้นปาล์มน้ำมันอย่างแท้จริง ทราบถึงการขาดธาตุอาหารของต้นปาล์มน้ำมัน และวิธีการ จำนวนปุ๋ยที่ใส่ในแต่ละครั้งกับปาล์มน้ำมัน สามารถประยุกต์ใช้ได้มาก

สมชัย วิสาร์ทพงษ์ (2540:28) ได้สรุปในรายงานผลการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของเกษตรกรตามโครงการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตปาล์มน้ำมันในภาคใต้ของประเทศไทยว่ารัฐบาลควรให้ความสำคัญในเรื่องพันธุ์ปาล์มน้ำมันอย่างจริงจังโดยการจัดหาพันธุ์ปาล์มน้ำมันพันธุ์ดีด้วยการผลิตเองหรือสั่งซื้อมาจากต่างประเทศมาบริการแก่เกษตรกรในจังหวัดต่างๆ ที่มีการปลูกปาล์มน้ำมัน

สุนีย์ นิเทศพัตรพงศ์ และคณะ (2538:65) ได้ศึกษาอิทธิพลของชาตุในโตรเจนฟอสฟอรัส โปรตีสเซียมและแมgnีเซียม ต่อผลผลิตปาล์มน้ำมันที่ปลูกในดินชุดดินหงส์ ปรากฏว่า การใส่ปุ๋ยในปริมาณ 3-1-3 กก./ตัน/ปี ให้ผลผลิตสูงสุด 2.8 ตัน/ไร่/ปี และค่าความเข้มข้นของชาตุในโตรเจนในใบเท่ากับ 2.66 % และชาตุโปรตีสเซียม เท่ากับ 0.975% ซึ่งเป็นค่าความเข้มข้นที่เหมาะสมของปาล์มน้ำมันที่ปลูกในดินร่วนปนทรายชุดดินหงส์ ในสถานแวดล้อมฟื้นฟูดินที่ดี

จิรนาฏ รัตนพงษ์ และธงชัย คิรินารก (2540:28) ได้ประเมินผลโครงการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตปาล์มน้ำมันในจังหวัดสงขลา เกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมใช้ปุ๋ยเคมีตามผลการวิเคราะห์ดินและใบปาล์มน้ำมัน พบว่าเกษตรกรที่เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมดได้รับผลผลิตเพิ่มขึ้นทั้งนี้

เพาะเกณฑ์กรหั่งหมวดใช้ปุ๋ยเคมีก่อนเข้าร่วมโครงการในอัตราสูงและเมื่อเข้าร่วมโครงการตั้งแต่ปี 2538-2539 ได้ใช้ปุ๋ยตามคำแนะนำตามผลการวิเคราะห์ ซึ่งอัตราแนะนำต่ำกว่าที่ใช้อยู่เดิม ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นจึงอาจเกิดจากผลการใช้ปุ๋ยเคมีมานาน

น้ำหนักน้ำมัน (2540:47) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีการใช้ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดินและใบปาล์มน้ำมัน ผลปรากฏว่า เกษตรกรรม การยอมรับเทคโนโลยีการใช้ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดินและใบปาล์มน้ำมัน โดยแยกเป็นการยอมรับเทคโนโลยีการเก็บตัวอย่างใน ร้อยละ 69 และยอมรับการใช้ปุ๋ยเคมีตามคำแนะนำร้อยละ 73.5 และ เกษตรกรส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการเก็บตัวอย่างดินและใบปาล์มน้ำมัน ร้อยละ 90.3 และ 75.2 ตามลำดับ เกษตรกรพบว่าต้องเก็บตัวอย่างใบที่ 17 ร้อยละ 93.8 และพบว่าต้องมี ตัวอย่างใบวิเคราะห์ทุกปี ร้อยละ 95.6 และเกษตรกรพบว่าช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเก็บตัวอย่าง ทางใบ คือ หลังใส่ปุ๋ยอย่างน้อย 3 เดือน จำนวนร้อยละ 42.5

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2541:12) ได้แนะนำการตัดแต่งทางใบและการอนุรักษ์ผักดินไว้ คือ การตัดแต่งทางใบควรกระทำอย่างน้อยปีละ 1-2 ครั้ง เพื่อให้ลำต้นโปรงไม่เป็นที่หลบซ่อนของโรค แมลงและสัตว์ที่เป็นศัตรูของต้นปาล์ม นอกจากนี้การตัดแต่งทางใบยังช่วยส่งเสริมให้อัตราการเกิดดอกตัวเมียในรอบปีสูงขึ้นด้วย ทางใบที่ตัดควรนำมารวบให้เต็มพื้นที่ เว้นไว้บริเวณโคนต้นรัศมี 2 เมตร การวางทางปาล์มคลุมดินควรตัดโคนทางใบกองไว้เป็นชุดๆ ถ้าไม่ตัดโคนทางใบออกจะยุ่งยากในการจัดการทำางานอีก การคลุมดินนี้จะช่วยลดอัตราการระสังคัดและรักษาความเข้มข้นในดินได้

กรมวิชาการเกษตร (2540:47) ได้ศึกษาแนะนำการตัดแต่งทางใบปาล์มน้ำมันไว้ว่า ปาล์มน้ำมันสามารถสร้างทางใบโดยเฉลี่ยประมาณปีละ 18-25 ทาง มีทางใบเหลือบนต้นประมาณ 35-50 ทาง ส่วนทางใบที่แกะแห้งหรือหลุดไปจากต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอายุของต้นปาล์ม ต้นปาล์มที่อายุน้อยจะมีจำนวนทางใบมาก ต้นปาล์มที่มีอายุมากจะมีจำนวนทางใบน้อยในทางทฤษฎีต้องการตัดทางใบออกให้น้อยที่สุด หรือให้เหลือทางใบบนต้นมากที่สุด เพื่อช่วยในการปruzgอาหาร แม้พนว่างการตัดทางใบออกเป็นจำนวนมาก จะทำให้พืชสร้างช่องออกเพิ่มมากขึ้น แต่ในทางปฏิบัติมักตัดทางใบเหลือรองรับทะลายปาล์มเพียง 2 ทางซึ่งนิยมทำในขณะเก็บเกี่ยว ถ้าปล่อยให้ทางใบเหลือบนต้นมากเกินไป จะทำให้เก็บเกี่ยวไม่สะดวกควรเรียงกระจาดทางใบที่ตัดแล้วรอบโคนต้น หรือเรียงกระจาดแบบแคล้วแคล้ว ไม่กีดขวางทางเดินเก็บเกี่ยวและขนส่งผลปาล์ม การกระจาดทางใบช่วยเพิ่มอินทรีย์คุณภาพให้แก่ดิน ได้อาย่างสม่ำเสมอ และช่วยคลุมดินลดการกระจาดของน้ำ

เป็นประโยชน์ต่อพืชมากกว่าการกองเป็นแห่งหรือเป็นแตรว ชาตุอาหารในใบซึ่งประมาณร้อยละ 40 ของชาตุอาหารที่พืชดึงดูดไปจากดิน เมื่อถ่ายตัวจะกลายเป็นปุ๋ยให้กับพืชได้อีกในปีถัดไป การกระจายของทางใบอาจสับสนแตกต่างไปจากปีที่แล้ว เพื่อให้ชาตุอาหารกระจายสม่ำเสมอทั้งแปลง ราواด ชูธรรมสัช (2548:39) ได้ทำการศึกษาการใช้น้ำร่วมกับปุ๋ยเคมีในพันธุ์ปาล์มน้ำมันสุรายภูร์ธานี โดยศึกษาผลของการให้น้ำ ระบบแบบ mini sprinker และระบบน้ำหยด ร่วมกับปุ๋ยเคมีต่อการเจริญเติบโต และผลผลิตปาล์มน้ำมัน การให้ปุ๋ยร่วมกับน้ำ

1. ให้ปุ๋ยโดยการหัวน้ำในวิธีการไม่ให้น้ำ
2. ให้ปุ๋ยแบบ Fertigation ในอัตราปกติ
3. ให้ปุ๋ยแบบ Fertigation ในอัตรา + 25% ของอัตราปกติ
4. ให้ปุ๋ยแบบ Fertigation ในอัตรา + 50% ของอัตราปกติ
5. ให้ปุ๋ยแบบ Fertigation ในอัตรา - 25% ของอัตราปกติ
6. ให้ปุ๋ยแบบ Fertigation ในอัตรา - 50% ของอัตราปกติ

อัตราการใช้ปุ๋ยปกติมีดังต่อไปนี้ $N = 0.64 \text{ กก./ตัน/ปี}$ $P_2O_5 = 0.45 \text{ กก./ตัน/ปี}$ $K_2O = 1.80 \text{ กก./ตัน/ปี}$ ที่ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมันสุรายภูร์ธานี จำนวน 35 ไร่ ปลูกในเดือนกรกฎาคม 2543 เมื่อต้นปาล์มอายุได้ 24 เดือน จนถึงอายุ 5.1 เดือน พบร่วมหาดทั้งสองระบบ มีผลผลิตน้ำหนักปาล์มสะสม (218-274 กก./ตัน/ปี) สูงกว่าการไม่ให้น้ำ และให้ปุ๋ยในอัตราปกติ (154 กก./ตัน/ปี)

ศิริชัย นามีวนะ (2547:58) ได้ทำการศึกษาศักยภาพในการให้ผลผลิตของปาล์มน้ำมันลูกผสมสุรายภูร์ธานี โดยการให้เก็ตโนโลยีการผลิตที่เหมาะสม

ปี 2542 ปลูกต้นปาล์มอายุ 18 เดือน จำนวน 50 ไร่ (1,200 ต้น) เปรียบเทียบการให้ปุ๋ยร่วมกับการใช้ทะลายเปล่าคอกลุ่มโคนต้น และไม่คอกลุ่มโคนต้น ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันได้เริ่มเก็บข้อมูลผลผลิตปาล์มน้ำมัน ตั้งแต่เดือน มีนาคม 2545 ถึงเดือน ธันวาคม 2547 ได้ 34 เดือน ซึ่งปาล์มน้ำมีอายุได้ 35-68 เดือน การใช้ทะลายเปล่าคอกลุ่มโคนต้นร่วมกับการใส่ปุ๋ยให้ผลผลิตทะลายสะสม (7-7.3 กก./ไร่) สูงกว่าการไม่คอกลุ่มโคนต้น (4-5.8 กก./ไร่)

สุรกิตติ ศรีกุล (2548:61) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวิเคราะห์คินและใบปาล์มน้ำมันกับการขัดการในสวนปาล์มน้ำมัน พันธุ์ลูกผสมสุรายภูร์ธานี

ทำการเก็บตัวอย่างดินและใบปาล์มน้ำมันจากเกษตรกรในปี 2547 จำนวน 31 ราย 35 ตัวอย่าง ในพื้นที่ 5 จังหวัด คือ สุรายภูร์ธานี ยะลา นราธิวาส สงขลา และสตูล สามารถแบ่งตามชนิดของต้นได้ดังนี้

กลุ่มคินเนื้อละเอี๊ด ได้แก่ คินเหนียวป่นทราย และคินร่วนเหนียว
กลุ่มเนื้อคินปานกลาง ได้แก่ คินร่วน และคินร่วนป่นทราย

กลุ่มคิดเนื้อหางาน ได้แก่ คิดทรัพย์ คิดร่วนทรัพย์

ผลการวิเคราะห์เบื้องต้นพบว่า ส่วนใหญ่ค่าที่ได้จากการวิเคราะห์ในปีล้มน้ำมัน พอสฟอรัสค่อนข้างต่ำกว่ามาตรฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโตรเจน โพแทสเซียม และ ไบرون สำหรับฟอสฟอรัส และแมgnีเซียม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่เหมาะสม

ยังนิยม ริยาพันธ์ (2548:73) ได้ศึกษาระบบการปลูกป่าล้มน้ำมันทดแทนสวนป่าล้ม น้ำมันเดิม โดยการศึกษาหาข้อมูลระบบการปลูกแทนที่เหมาะสมกับการทำสวนป่าล้มน้ำมันใน ประเทศไทย เพื่อให้มีรายจ่ายน้อยที่สุด มีรายได้กลับคืนเร็วที่สุด มีผลกระทบต่อต้นป่าล้มน้ำมัน น้อยที่สุด โดยทำการปลูกแทนและทำลายต้นป่าล้มจำนวนชุดสุดท้ายในเดือน กรกฎาคม 2544 ตามกรรมวิธีต่างๆดังนี้

กรรมวิธีที่ 1 เริ่มทำลายต้นป่าล้มน้ำมันเดิม เมื่อเริ่มทำการทดลอง (เดือนที่ 0) 33.3% แล้วปลูกกล้าป่าล้มน้ำมัน 100% ทำลายต้นป่าล้มน้ำมันอีกในเดือนที่ 12 อีก 33.3% และเดือนที่ 24 อีก 33.4%

กรรมวิธีที่ 2 ปลูกกล้าป่าล้มน้ำมันร้อยเปอร์เซ็นต์ เมื่อเริ่มทดลอง เริ่มทำลายต้นกล้า ป่าล้มน้ำมันเมื่อเริ่มทำการทดลองไปแล้ว 6 เดือน ปริมาณ 50% และในเดือนที่ 24 อีก 50%

กรรมวิธีที่ 3 ปลูกกล้าป่าล้มน้ำมัน 100% เมื่อเริ่มทำการทดลองไปแล้ว 6 เดือน และ ทำลายต้นป่าล้มน้ำมันอีกปริมาณ 50% และในเดือนที่ 24 อีก 50%

กรรมวิธีที่ 4 เริ่มทำลายต้นป่าล้มเมื่อเริ่มทำการทดลองไปแล้ว 12 เดือน ทั้ง 100% และทำการปลูกแทน 100%

กรรมวิธีที่ 5 เริ่มทำลายต้นป่าล้มเมื่อเริ่มทดลองไปแล้ว 100% และปลูกกล้าป่าล้ม น้ำมันแทน 100% เช่นเดียวกัน ซึ่งสามารถสรุปผลผลิตป่าล้มน้ำมันที่ทำลายไปแล้วจะน้อย กรรมวิธี ที่ 2 และ 3 มีผลผลิตเฉลี่ยรวม 5 สูงสุด เฉลี่ย 179 และ 175 กก./ตัน/ปี และการปลูกระบบปกติ (กรรมวิธีที่ 5) มีผลผลิตเฉลี่ยรวม 63 กก./ตัน/ปี)

รา巫ุช ชูธรรมรักษ์ (2548 : 14) ได้สรุปไว้ในรายงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการแปรรูปป่าล้มน้ำมันของศูนย์วิจัยป่าล้มน้ำมันสุราษฎร์ธานี เรื่องการผลิตใบโอดีเซลจากน้ำมันป่าล้มดิน และน้ำมันเมล็ดในป่าล้มดิน การผลิตใบโอดีเซล โดยใช้น้ำมันเมล็ดในป่าล้ม (กรดไขมันอิสระ 1.57%) เป็นวัตถุคิดความสามารถผลิตได้ที่ความบริสุทธิ์มากกว่า 95% และปริมาณใบโอดีเซลที่ได้ 94-96%

การผลิตใบโอดีเซลจากน้ำมันป่าล้มดิน เมื่อจากน้ำมันป่าล้มดินที่ใช้ในการทดลองมี ค่ากรดไขมันอิสระ 4.2% จึงต้องทำการลดกรดโดยใช้สารละลายโซดาไฟ ซึ่งของนี้ได้ผลิตใบโอดีเซลจากน้ำมันป่าล้มดินที่มีค่ากรดไขมันอิสระ 1.67 – 2.25% โดยใช้ปริมาณเมทานอล 20%

ปรากฏว่า ในโอดีเซลที่ได้มีความบริสุทธิ์สูง คือ 99.5 % แต่ผลผลิตที่ได้ประมาณ 80-90 % เนื่องจากผลที่ได้ของปฏิกิริยาพบว่า มีสัดส่วนกลีเซอรอลเพิ่มมากขึ้น

จากการวิเคราะห์คุณสมบัติค้านต่างๆ ของในโอดีเซลที่ได้จากน้ำมันเม็ดในปาล์มและน้ำมันปาล์มดิน ปรากฏผลดังนี้

จุดวางไฟ ของในโอดีเซลที่ผลิตได้พบว่า มีค่ามากกว่า 110 °C ซึ่งถูกต้องตามกฎหมายค่าสูงกว่าของน้ำมันดีเซล

จุดบุน (ASTM D 2500) มีจุดบุนที่ 5°C และ 13°C ซึ่งไม่นีปัญหาต่อการใช้งานในเครื่องยนต์สภาพเมืองร้อน

จุดไหลเท (ASTM D 97) มีค่า 6°C และ 12°C ดังนั้นหากต้องใช้ในโอดีเซล 100% จะไม่สามารถใช้ได้ที่จุดไหลเด้งกันล่าว

ค่าซีเทน (ASTM D 613) ที่ได้มีค่า 65.4 ซึ่งสูงกว่าน้ำมันดีเซลและในโอดีเซลที่ผลิตในต่างประเทศ ซึ่งเป็นผลดีต่อการใช้งานในเครื่องยนต์

ปริมาณน้ำ (ASTM D 2709) คาร์บอน (ASTM D 5453) และ ชัลเฟอร์ (ASTM D 4294) พบว่า ในโอดีเซลที่ได้มีปริมาณน้ำน้อยมากสำหรับปริมาณคาร์บอน 0.03 ต่ำกว่าค่าคาร์บอนในน้ำมันดีเซลมาก ซึ่งเป็นข้อดีของในโอดีเซลที่เมื่อใช้แล้วจะไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสภาพแวดล้อมค่าการกัดกร่อนแผ่นทองแดง (ASTM D130) พบว่ามีค่า 1a ซึ่งถือว่าเป็นค่าต่ำไม่มีผลต่อการกัดกร่อน

ผลจากการทดสอบใช้งานในโอดีเซล B20 ในเครื่องยนต์ NISSAN BD 25 พบว่า เบอร์เซนต์ ควันดำมีค่า 24-26% ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ประมาณ 50% ปริมาณคาร์บอนมอนนอกไซด์ มีค่า 4.31% โดยปริมาตร ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ (มาตรฐานที่กำหนดไว้ต้องน้อยกว่า 5% โดยประมาณ) อัตราการเร่ง เครื่องยนต์ จากการเดินเครื่องยนต์ในเบื้องต้น 500 ชั่วโมง พบว่า อัตราการเร่งเครื่องยนต์เดินเรียบปกติ

สมเกียรติ สีสันอง (2548:79) ได้สรุปในรายงานผลการศึกษา เรื่อง การใช้ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ในสวนปาล์มน้ำมัน เนื่องจากปาล์มน้ำมันเป็นพืชที่ต้องการธาตุอาหารสูงมากในการเจริญเติบโต และต้องซดแซยธาตุอาหารต่างๆ ที่สูญเสียไปเป็นปริมาณมากกับผลผลิตทะลายสลดที่เก็บเกี่ยวไปทุกปี จึงจำเป็นต้องใส่ปุ๋ยเคมีในปริมาณสูง เพื่อชดเชยการสูญเสียธาตุอาหารตั้งกล่าว

ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อสมบัติของดิน ส่งผลให้สภาพแวดล้อมของดินไม่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพืชได้ ดังนั้นจึงควรมีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมี เพื่อช่วยปรับปรุงคุณสมบัติของดินให้ดีขึ้น ปรับปรุงดินให้ร่วนซุย มีการระบายน้ำ ระบายน้ำอากาศดี อุ่นน้ำดีขึ้น

ช่วยให้คุณซับชาตุอาหารได้มากขึ้น (ลดการสูญเสียจากการฉะล้าง) และช่วยให้คินมีการเปลี่ยนแปลงความเป็นกรดเป็นด่างน้อยลง รวมทั้งเมื่อปัจจุบันอินทรีสลายตัวก็สามารถปลดปล่อยชาตุอาหารต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการเจริญเติบโตของพืช ทั้งชาตุหลัก ชาตุรอง และชาตุเสริมอ่อนมาให้พืชได้ ถึงแม่จะเป็นปริมาณน้อยก็ตาม แต่ก็สามารถร่วมกับการใช้น้ำยาเคมีได้